

Ορθόδοξος Συναξαριστής :: <https://www.saint.gr>

Όσιοι Μακάριος ο Αιγύπτιος και Μακάριος ο Αλεξανδρεύς

Επισκεφτείτε τον ιστοχώρο μας στην διεύθυνση: <http://www.saint.gr/1141/saint.aspx>
για περισσότερες πληροφορίες για τον βίο (ονόματα, βίντεο, ακολουθίες, φωτογραφίες
κτλ) καθώς και για τυχών ενημερώσεις - διορθώσεις.

Τελευταία ενημέρωση βιογραφίας: N/A
Δημιουργία εγγράφου: 21/12/2024 17:49:34

Σύνοψη

Τύπος εορτής: Εορτάζει στις 19 Ιανουαρίου εκάστου έτους.

Ημ/νια Βίου: N/A

Βιογραφία

Θανοῦσα θείων ἢ δυὰς Μακαρίων,
Ζωῆς μετέσχε τῆς μακαριωτάτης.
Γῆν μακάρων λάχον ἔννεακαιδεκάτη Μακάριοι.

Ο Ὅσιος Μακάριος ο Αιγύπτιος γεννήθηκε το 301 μ.Χ. σε κάποιο χωριό της Ἄνω Αιγύπτου και ἔζησε στα χρόνια του Θεοδοσίου του Μεγάλου (379 - 395 μ.Χ.). Σε ηλικία 30 χρόνων αποσύρθηκε στην ἔρημο της Νιτρίας και στη Συρία, όπου παρέμεινε για εξήντα ολόκληρα χρόνια και απέκτησε μεγάλη φήμη για τον ασκητικό του βίο και τις ἄλλες θαυμαστές αρετές του. Επειδή, παρά το νεαρό της ηλικίας του, προέκοπτε στις αρετές ονομάσθηκε «παιδαριογέρων».

Στην ἔρημο γνώρισε τον Μέγα Αντώνιο του οποίου ἔγινε μαθητής. Σε ηλικία 40 ετών χειροτονήθηκε πρεσβύτερος και λόγω της ενάρετης ζωῆς του αξιώθηκε από τον Θεό να λάβει το χάρισμα της θεραπείας των ασθενών και της προφητείας. Λέγεται ότι συνεχῶς επικοινωνούσε με τον Θεό «και μάλλον τω πλείονι χρόνω προσδιατριβεῖν Θεῷ ἢ τοις ὑπ' ουρανόν πράγμασιν».

Ο Ὅσιος Μακάριος ο Αιγύπτιος υπῆρξε γέννημα θρέμμα της ερήμου. Για να εἶναι, λοιπόν, ἀπερίσπαστος και να βρίσκεται σε συνεχῆ επικοινωνία με τον Θεό, ἔσκαψε ο ἴδιος και ἄνοιξε μια υπόγεια στοά, που ἀρχιζε από το κελί του και εἶχε μήκος εκατό περίπου μέτρα. Στην ἄκρη της στοάς διεύρυνε τον χώρο και διαμόρφωσε ἕνα σπήλαιο. Ἐτσι εἶχε την δυνατότητα ὅταν προσέρχονταν σε αὐτόν πολλοί ἄνθρωποι και τον ενοχλούσαν, να κατεβαίνει στη στοά, χωρίς να τον παίρνουν εἶδηση και μέσω αὐτῆς να πηγαίνει στο σπήλαιο και να κρύβεται, ὥστε να μην μπορεῖ να τον βρει κανένας.

Κάποτε πήγε και συνάντησε τον Ἅγιο Μακάριο ἕνας αἰρετικός, που εἶχε μέσα του δαιμόνιο και ισχυριζόταν ὅτι δεν εἶναι δυνατό να γίνει ἀνάσταση νεκρών. Ο Ἅγιος τότε, προκειμένου να τον πείσει, ἀνέστησε ἕνα νεκρό. Ἐλεγε δε ὅτι υπάρχουν δύο τάγματα δαιμόνων. Από αὐτά, το ἕνα πολεμά τους ἀνθρώπους, παρασύροντάς τους σε πάθη τερατώδη και ἀκατονόμαστα, ενώ το ἄλλο, το οποίο ονομάζεται και «ἀρχικό», δημιουργεῖ στις ψυχές των ἀνθρώπων διάφορες κακοδοξίες και πλάνες. Αὐτούς, μάλιστα, τους δαίμονες του δεύτερου τάγματος, τους ξεχωρίζει ο Σατανάς και τους ἀποστέλλει στους μάγους και στους αἰρεσιάρχες.

Επίσης, κάποτε ἕνας μαθητής του Οσίου ἔκλεβε τα πράγματα φτωχών ἀνθρώπων και, παρά τις συμβουλές του, δεν διόρθωνε το πάθος του αὐτό. Με το προορατικό του λοιπόν χάρισμα ο Ὅσιος, προεῖπε ὅτι θα ξεσπούσε ἡ οργή του Κυρίου ἐναντίων του. Και πραγματικά, ο μαθητής του προσβλήθηκε από μια φοβερή ἀρρώστια, την ελεφαντίαση. Το δέρμα του σώματός του δηλαδή, ξεράθηκε και ζάρωσε.

Εἶναι προς πνευματική μας ωφέλεια να ἀναφέρουμε και ἕνα ἄλλο θαυμαστό γεγονός που συνέβη με τον Ὅσιο Μακάριο: κάποτε ἐκεῖ που περπατούσε στην ἔρημο βρήκε ἕνα κρανίο. Ἦταν κάποιου που εἶχε διατελέσει ἱερέας των ειδώλων. Μόλις ο Μακάριος πλησίασε και τον ρώτησε, ἀκούσε να του λέει ὅτι με τις προσευχές του ἔνιωθαν κάποια μικρῆ ἀνακούφιση στον πόνο τους, οι βρισκόμενοι στην κόλαση, ὅταν τύχαινε ο Ὅσιος και προσευχόταν υπέρ αὐτῶν.

Ο Όσιος Μακάριος σε προχωρημένη ηλικία εξορίσθηκε σε νησίδα του Νείλου από τον Αρειανό Επίσκοπο Αλεξανδρείας Λούκιο και κοιμήθηκε με ειρήνη σε ηλικία 90 ετών το έτος 391 μ.Χ.

Ο Όσιος Μακάριος, ο Αλεξανδρεύς, χρημάτισε ιερέας των λεγόμενων κελιών. Υπήρξε υπόδειγμα εγκράτειας και υπομονής και έτσι προικίσθηκε από τον Θεό και με το χάρισμα της θαυματουργίας. Τις αρετές του τις θαύμασε και αυτός ο Μέγας Αντώνιος και είπε: «Ιδού, επαναπαύθηκε επί σέ το Πνεύμα το Άγιο και στο εξής θα είσαι κληρονόμος των αγώνων μου».

Κάθε φορά που ο Όσιος αντιλαμβανόταν ότι κάποιος επιτελούσε ένα σπουδαίο ασκητικό αγώνισμα, υποκινούμενος από έναν Άγιο ζήλο, τον μιμείτο και έκανε και αυτός το ίδιο αγώνισμα. Έτσι, όταν άκουσε ότι οι Ταβεννησιώτες μοναχοί, καθ' όλη την διάρκεια της Τεσσαρακοστής, έτρωγαν άβραστο φαγητό, πήρε την απόφαση και επί επτά χρόνια δεν έφαγε κανένα μαγειρευμένο φαγητό. Τρεφόταν μόνο με λάχανα ωμά και όσπρια. Επίσης και τον ύπνο του αγωνίσθηκε να περιορίσει στο ελάχιστο. Και, για να το κατορθώσει αυτό, δεν μπήκε κάτω από στέγη επί είκοσι ολόκληρα ημερόνυχτα, φλεγόμενος από τον καύσωνα της ημέρας και ξεπαγιάζοντας από το ψύχος της νύχτας.

Μια φορά ο Όσιος ενοχλήθηκε από το δαίμονα της πορνείας και, προκειμένου να εξουδετερώσει τον δαίμονα αυτό, κατέφυγε σε ένα εντελώς έρημο και ελώδη τόπο, όπου παρέμεινε επί έξι μήνες. Εκεί υπήρχαν κουνούπια πολύ μεγάλα, σαν σφήκες, τα οποία με τα τσιμπήματά τους τον καταπλήγωναν σε όλο του το σώμα. Όταν, λοιπόν, ύστερα από τους έξι μήνες γύρισε στο κελί του, αναγνωριζόταν μόνο από την φωνή του, αφού το σώμα του εξωτερικά είχε παραμορφωθεί και έμοιαζαν με το σώμα ανθρώπων που πάσχουν από την ασθένεια της ελεφαντίασης.

Κάποια φορά ο Όσιος καθόταν στην αυλή και έλεγε λόγους ωφέλιμους σε παρευρισκόμενους εκεί Χριστιανούς. Τότε μία ύαινα, αφού πήρε μαζί της το νεογνό της, το οποίο ήταν τυφλό, πλησίασε τον Άγιο και το έριξε στα πόδια του. Εκείνος, αφού έπτυσε στα μάτια του μικρού ζώου, του χάρισε το φως. Έτσι, θεραπευμένο πλέον, το πήρε η ύαινα και έφυγε. Την άλλη μέρα πρωί-πρωί όμως, αυτή γύρισε πάλι στον Άγιο, φέρνοντάς του από ευγνωμοσύνη μια μεγάλη προβιά για στρώμα. Εκείνος όμως είπε στην ύαινα: «πράγματα προερχόμενα από αδικία εγώ δεν τα δέχομαι». Εκείνη τότε, έσκυψε το κεφάλι και έφυγε από την αυλή.

Έτσι, λοιπόν, αφού ασκήθηκε ο Όσιος Μακάριος και έφθασε σε βαθύ γήρας, κοιμήθηκε με ειρήνη το 395 μ.Χ.

Λειτουργικά κείμενα

Απολυτίκιον

Ἦχος α΄.

Τῆς ἐρήμου πολίτης καί ἐν σώματι ἄγγελος, καί θαυματουργός ἀνεδείχθης, θεοφόρε Πατήρ ἡμῶν Μακάριε· νηστεία ἀγρυπνία προσευχή, οὐράνια χαρίσματα λαβών, θεραπεύεις τούς νοσοῦντας, καί τάς ψυχάς τῶν πίστει προστρεχόντων σοι. Δόξα τῷ δεδωκότι σοι ἰσχύν, δόξα τῷ σέ στεφανώσαντι, δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διά σοῦ πᾶσιν ἰάματα

Ἄτερον Ἀπολυτίκιον

Ἦχος α΄. Της ἐρήμου πολίτης.

Ζωῆς τῆς μακαρίας φερωνύμως ετύχετε, ὡς πολιτευθέντες οσίως, θεοφόροι Μακάριοι, ἐν νόμῳ γάρ τῷ θείῳ ευσεβῶς, ἰθύναντες τας τρίβους τῆς ζωῆς θείας δόξης ἀνεδείχθητε κοινωνοί, σώζοντες τοὺς κραυγάζοντας, δόξα τῷ ἐνισχύσαντι ὑμᾶς, δόξα τῷ στεφανώσαντι, δόξα τῷ ἐνεργοῦντι δι' ὑμῶν πᾶσιν ἰάματα.

Κοντάκιον

Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἐν τῷ οἴκῳ Κύριος, τῆς ἐγκρατείας, ἀληθῶς σε ἔθετο, ὡσπερ ἀστέρα ἀπλανῆ, φωταγωγοῦντα τά πέρατα, Πάτερ Πατέρων, Μακάριε Ὅσιε.

Αγιογραφίες / Φωτογραφίες

Όσιος Μακάριος ο Αιγύπτιος

Όσιος Μακάριος ο Αιγύπτιος

Όσιος Μακάριος ο Αιγύπτιος

Όσιος Μακάριος ο Αλεξανδρεύς

Σχετικές συνδέσεις

- [Όσοι Μάξιμος και Δομέτιος οι αυτάδελφοι](#)